Rugăciuni către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu ale Sfântului Efrem Sirul

Editura Bizantină
Bucureşti, 1995

Coperta: Mihai COMAN

Coperta 1
Preasfânta Născătoare de Dumnezeu
Icoană pe lemn de Mihai COMAN

ISBN 973-96756-4-6

Rugăciunea întâia către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu
cea singură Preacurată,
şi cu sufletul, şi cu trupul,
cea singură mai presus de toată curăţia,
şi de toată înţelepciunea şi fecioria,
cea care, singura, te-ai făcut lăcaşul
a tot darul Preasfântului Duh
şi, de aceea, Înseşi
puterile cele nematerialnice şi îngereşti
le covârşeşti cu neasemănarea,
cu curăţia şi cu sfinţenia sufletului şi a trupului,
caută spre mine cel pângărit şi întinat,
şi cu sufletul şi cu trupul,
cu întinăciunea împătimirii
şi a vieţii mele trăite în dezmierdări.

Curăţeşte-mi mintea mea cea pătimaşă şi o spală!
Îndreptează-mi gândurile mele cele rătăcite şi orbite!
Îndreptează-mă şi povăţuieşte-mi simţurile!

**Slobozeşte-mă de obiceiurile cele prea rele şi urâte,
care mă tiranizează,
de necuratele prinderi în minte, şi de patimi!**

**Opreşte-mă dinspre tot păcatul cel cu lucrarea,
dăruieşte-mi trezvie şi socoteală desluşitoare
Întunecatei şi ticăloasei mele minţi,
spre îndreptarea greşelilor şi a căderilor mele,
ca de întunecatul păcat izbăvindu-mă,
să mă învrednicesc a te slăvi
şi a te lăuda cu îndrăzneală.,
pe tine, cea singura adevărată Maică
a adevăratei lumini a lui Hristos, Dumnezeul nostru,
că tu singură, împreună cu Dânsul şi printr-Însul,
eşti binecuvântată şi preaslăvită
de toată zidirea cea văzută şi cea nevăzută,
acum şi pururea şi în vecii vecilor.
Amin.**

Rugăciunea a doua către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Fecioară, Stăpână Născătoare de Dumnezeu,
cea cu dar dăruită,
Maica lui Dumnezeu,
preablagoslovită a lui Dumnezeu Născătoare,
preabinecuvântată de Dumnezeu dăruită,
încăperea dumnezeirii unuia-Născut,
a Fiului Celui fără de moarte,
şi a Tatălui Celui nevăzut,
pleacă urechea ta şi auzi-mi cuvintele,
pe care din necuratele mele buze le trimit
Că, iată, din suflet zdrobit şi din minte smerită,
la milostivirea ta am alergat.

Deci să nu mă treci cu vederea pe mine, ticălosul,
nici să nu mă laşi să pier până la sfârşit,
pe mine, nevrednicul robul tău.
Ci, rugăciunile tale cele de maică, folosindu-le,
vindecă-mi ticălosul meu suflet,
care rău s-a zdrobit cu patimile cele rele,

pe care vrăjmaşul cel rău
prin păcate iubitoare de dulceaţă, zdrobindu-l,
la pământ l-a călcat.

De aceea de toată ruşinea sunt plin
şi nu îndrăznesc, nici cutez
să cer iertarea multelor mele păcate
şi vindecarea nevindecatelor mele răni,
de la iubitorul de oameni, Dumnezeul meu.
Că am pângărit biserica trupului,
cu poftele cele necuviincioase, cumplit am întinat-o,
toate simţirile mi le-am făcut netrebnice,
cu faptele mele cele fără de lege.
De acea, nu am îndrăzneala
să ridic mâinile mele spre cer,
fiind ele întinate cu lucruri rele,
şi nici buzele să-mi deschid spre rugăciune, căci
cu ocările şi cu clevetirea aproapelui le-am spurcat.
Pentru aceasta, Preacurată Stăpână,
la negrăitele tale îndurări
mă arunc eu, ticălosul şi desfrânatul,
că nu am altă nădejde, sau altă scăpare,
fără numai pe tine singură,
mângâierea mea şi grabnic sprijinitoare,
bucuria sufletului meu, dezlegarea întristării,
izbăvirea robiei, îndumnezeirea muritorilor,
curăţitoarea şi scăparea noastră,
ridicarea celor căzuţi,
ziditoarea din nou a sufletului şi a trupului meu,
izbăvirea de păcate a inimii mele uscate,
picătură de Dumnezeu izvorâtoare
a sufletului meu celui întunecat,
făclie prea strălucitoare,
îmbrăcăminte a goliciunii mele,
a suspinelor mele odihnă şi încetare,

a primejdiilor mele prefacere.

Întru tine nădăjduiesc, întru tine mă laud,
să nu depărtezi de la noi sprijinul tău,
ci ajută-ne, şi ne acoperă, şi stai de faţă, totdeauna.
Căci se veseleşte de cererile tale Unul-Născut Fiul tău,
Şi cu mult mai vârtos El,
Care între robi a voit a Se număra,
Va păzi darul şi porunca Sa către tine,
cea care I-ai slujit Lui la naşterea cea negrăită.
De aceea, se şi bucură El de rugăciunile tale,
slăvirea ta socotind-o ca pe a Sa.

După datorie împlineşte cererile tale.
Să nu mă treci cu vederea pe mine, prea ticălosul,
faptele mele cele necuvioase
să nu curme de la mine mila ta cea nemăsurată,
Născătoare de Dumnezeu, numele cel preadorit mie,
că nu este lemn de biruinţă
mai tare decât ajutorul tău.
Deci, la tine cad, cea prea fără de prihană
şi mijlocitoarea lumii.

Către tine, care eşti grabnic ajutătoare în nevoi,
şi, după Dumnezeu, sprijinitoare,
şi întemeiată şi tare folositoare,
strig din adâncul inimii mele,
ca cela ce cu multe greşeli sunt vinovat:
Miluieşte-mă, ceea ce eşti iubitoare de bine
şi iubitoare de milostivire,
pe mine, cel ce sunt plin de toată duhoarea cea rea
şi de trândăvie,
şi primeşte această simplă şi ticăloasă rugăciune,
chiar dacă ţi-o aduc cu trândăvie şi cu lenevire.
Însă, tu, cu rugăciunile tale, cele de Maică,

fă-o bineprimită Fiului tău şi Dumnezeu,
învredniceşte-mă Împărăţiei cerurilor,
pe mine, care laud şi binecuvintez
pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh,
acum şi pururea şi învecii vecilor.
Amin.

Rugăciunea a treia către Peasfânta Născătoare de Dumnezeu

Fecioară, Stăpână Născătoare de Dumnezeu,
cea care L-ai născut
pe Hristos Mântuitorul şi Dumnezeul nostru,
spre tine îmi pun toată nădejdea mea,
şi întru tine mă bizuiesc,
ceea ce eşti mai înaltă decât toate puterile cereşti.
Preacurată, cu dumnezeiescul tău dar, păzeşte-mă!
Ocârmuieşte-mi viaţa!
Povăţuieşte-o spre sfânta voia Fiului tău
şi Dumnezeului nostru!
Dăruieşte-mi lăsarea greşelilor!

Fii mie scăpare, acoperământ, sprijin
şi povăţuitoare care mă treci la viaţa veşnică!
În ceasul cel înfricoşat al morţii mele,
Stăpâna mea, să nu mă părăseşti!
Ci grăbeşte spre ajutorul meu,
şi din tirania cea amară a dracilor răpeşte-mă!
Că întru voia ta ai putere,

ca o Maică, cu adevărat, a lui Dumnezeu
şi ca una ce peste toate stăpâneşti.

Primeşte Preamilostivă şi Preasfântă Stăpână,
Maică a lui Dumnezeu,
cinstite daruri, numai ţie potrivite,
de la noi, nevrednicii robii tăi.
Cea care, din toate neamurile, eşti aleasă,
cea care te-ai arătat mai înaltă
decât toată zidirea celor cereşti şi celor pământeşti,
căci prin tine pe Fiul lui Dumnezeu L-am cunoscut,
prin tine Domnul Puterilor S-a făcut ca noi,
şi ne-am învrednicit
de sfântul şi preacuratul Său Trup şi Sânge.

Fericită eşti tu întru neamurile neamurilor,
de Dumnezeu fricito!
Ceea ce eşti decât heruvimii mai strălucită
şi decât serafimii mai slăvită,
şi acum, prealăudată Născătoare de Dumnezeu,
nu înceta a te ruga pentru noi nevrednicii robii tăi,
ca să ne izbăvim de toată bântuirea vicleanului
şi de toată înconjurarea lui să fim păziţi,
spre a nu fi pătrunşi de asuprirea cea înveninată.

Şi până în sfârşit, cu rugăciunile tale
păzeşte-ne neosândiţi!
Şi, cu sprijinul şi ajutorul tău mântuindu-ne,
slavă şi laudă şi mulţumire şi închinăciune,
totdeauna, lui Dumnezeu Celui în Treime slăvit
şi Ziditor al tuturor, să înălţăm.

Stăpână Preabună şi de preabun neam,
Maică a lui Dumnezeu Celui bun
şi întru tot bun şi prea bun,

cautā cu ochiul tău cel milostiv
spre rugăciunea nevrednicului
şi netrebnicului robului tău,
şi fă cu mine după mila negrăitei milostivirii tale,

şi treci cu vederea greşelile mele,
cele cu cuvântul şi cele cu lucrul,
cele de voie şi cele fără de voie,
cele întru cunoştinţă şi cele întru necunoştinţă.
Şi mă înnoieşte cu totul,
şi mă fă biserică
a Preasfântului şi de viaţă făcătorului
şi preastăpânitorului Duh,
Care a locuit şi a umbrit în preacuratul tău pântece,
cu puterea celui Preaînalt.

Tu eşti ajutătoarea celor necăjiţi,
ocrotitoarea celor ce sunt în primejdie,
mântuitoarea celor înviforaţi,
liman al celor ce sunt în furtună,
cea care iei partea şi sprijini pe cei împresuraţi.

Dăruieşte umilinţă robului tău, alinare a gândurilor,
bună statornicie a minţii, minte cu totul înţeleaptă,
trezvie a sufletului, cuget smerit,
aşezare cu sfinţită cuviinţă şi trează,
obiceiuri pricepute şi strânse,
toate aceste semne care arată preabuna aşezare,
cea din lăuntru, a sufletului.

Dă-mi pacea
pe care Domnul nostru a dăruit-o ucenicilor Săi,
ca să ajungă rugăciunea mea la Biserica ta cea sfântă
şi la locaşul slavei Tale.
Să picure ochii mei izvoare de lacrimi,

ca să mă speli cu lacrimile mele
şi să mă ştergi cu curgerea lor,
curăţindu-mă de întinăciunea patimilor.
Zapisul greşelilor mele şterge-l!
Risipeşte norii mâhnirii mele,
negura gândurilor şi tulburarea, viscolul patimilor!
Vijelia depărteaz-o de la mine!
Întru netulburare şi întru alinare, păzeşte-mă!

Măreşte inima mea cu mărire duhovnicească!
Veseleşte-mă şi bucură-mă cu bucurie negrăită
şi cu veselie neîncetată,
pentru ca pe căile cele drepte ale poruncilor Fiului Tău,
cu alergare dreaptă să alerg
şi să merg cu ştiinţă nemustrată
şi cu petrecere nepoticnită.
Mai dăruieşte-mi mie, celui ce mă rog ţie,
rugăciune curată,
cu minte netulburată şi cu gând nerăspândit,
să cuget neîncetat, cu suflet nesăţios,
noaptea şi ziua,
cuvintele dumnezeieştilor Scripturi.
Şi să cânt întru mărturisire,
şi întru bucuria inimii să mă rog,
spre slava, cinstea şi marea cuviinţă
a Unuia Născut, Fiului tău,
a Domnului nostru Iisus Hristos,
Căruia se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea,
Acum şi pururea şi în vecii vecilor.
Amin.

Rugăciunea a patra către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Stăpâna mea, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
cu dar dăruită, a lui Dumnezeu Născătoare,
Preabinecuvântată, de Dumnezeu dăruită,
Maică a lui Dumnezeu,
încăperea dumnezeirii Unuia-Născut Fiului tău,
Fiul Tatălui Celui fără de moarte şi nevăzut,
scaune în chipul focului,
decât cele îngereşti închipuite
preaslăvită, preacurată,
preaneprihănită, prealăudată,
prea cu totul nestricată, preafericită,
preanestricată, preacinstită,
preaslăvită întru totul binecuvântată,
preapomenită, preadorită,
fecioară cu sufletul, şi cu trupul şi cu mintea,
jilţul Împăratului Celui ce este pe heruvimi,

uşa cerească, prin care de pe pământ la ceruri alergăm,
Mireasă a lui Dumnezeu,
prin care cu Dânsul ne-am împăcat,
minune neînţeleasă, auzire netâlcuită,
arătare a dumnezeieştii Taine, celei ascunse,
împăciuitoare cu totul nebiruită,
sprijin tare, izvor de viaţă primitor,
noian neîmpuţinat şi nedeşertat
al dumnezeieştilor şi negrăitelor daruri şi hărăziri,
înălţime decât cereştile puteri mai înaltă,
adânc necercetat al înţelegerilor celor ascunse,
slava şi cinstea cea de obşte a firii,
dăruirea tuturor bunătăţilor,
cea care eşti, după Sfânta Treime, Stăpână a tuturor,
şi, după Mântuitorul mijlocitoare a toată lumea,
căruţa Soarelui celui gândit, a Luminii celei adevărate,
care luminează pe tot omul care vine în lume,
cea care porţi pe Acela Care toate le poartă
cu cuvântul gurii Lui,
îmbrăcămintea cea neîntinată
a Celui ce Se îmbracă cu lumina ca şi cu o haină,
podul a toată lumea,
care la Cerul cel mai presus de lume ne sui,
cea mai înaltă şi mai praslăvită decât heruvimii,
şi decât serafimii fără de asemănare,
strălucirea îngerilor, mântuirea oamenilor,
ceea care la cer ne sui pe noi,
Maica şi Roaba Stelei celei neapuse,
raza Zilei celei adevărate şi tainice,
adâncul necurmatei iubiri de oameni a lui Dumnezeu,
carul cel dumnezeiesc şi mult numit,
întărirea şi sprijinirea preatare
a credinţei celei adevărate,
locul cel preadesfătat al Celui neîncăput,
viţa cea adevărată, care pe Rodul vieţii L-ai purtat,

măslinul cel prea roditor
care sufletele creştinilor le veseleşti,
acoperământul a toată lumea,
uşa cinstitei taine, celei mai presus de minte,
împlinirea darurilor temeinice,
pe care cu vrednicie le porţi,
ca cea care eşti a doua după Dumnezeire.

Fulger care faci să strălucească sufletele credincioşilor,
împăcarea păcătoşilor, întemeierea celor aşezaţi,
chemarea înapoi a celor ce cad, deşteptarea trândavilor,
virtutea celor ce bine sporesc,
unirea la un gând a Bisericilor,
buna norocire a oştilor, hărăzirea tuturor bunătăţilor,
buna aşezare a cetăţilor, pacea lumii,
Răbdarea pustnicilor, bărbăţia pătimitorilor,
comoara vieţii celei nestricăcioase,
nor care aduci ploaia cerească celor de pe pământ,
scară pe care îngerii cei cereşti către noi au coborât,
limanul celor înviforaţi, bucuria celor necăjiţi,
folositoarea celor nedreptăţiţi,
ajutorul celor neajutoraţi, întărirea celor neputincioşi,
sprijinirea celor obosiţi, toiag al orbilor
povăţuitoarea cea mântuitoare a celor din nevoi,
chivot sfânt
prin care de potopul păcatului ne-am mântuit,
rug nears
pe care te-a văzut de Dumnezeu văzătorul Moise,
cădelniţă de aur
în care Dumnezeu Cuvântul a fost aprins
şi a umplut lumea de bună mireasmă
şi visurile neascultării de tot le-a ars,
tablă de Dumnezeu scrisă, sfeşnic cu şapte lumini,
a cărui strălucire a covârşit razele soarelui,
cort sfânt care pe Basileul cel duhovnicesc L-ai născut,

căruţa cea împărătească, năstrapă de mană primitoare,
grădină încuiată, izvor pecetluit
ale cărui ape curate şi limpezi adapă lumea,
toiag al lui Aaron, cel cu sfinţenie odrăslit,
lână de rouă purtătoare a lui Ghedeon,
carte de Dumnezeu scrisă,
prin care zapisul lui Adam a fost rupt,
munte al lui Dumnezeu, muntele cel sfânt
în care Dumnezeu a binevoit să locuiască,
rădăcină sfântă a lui Iesei,
cetate a lui Dumnezeu, vestită de David,
dezlegarea întristării, izbăvirea robiei,
îndumnezeirea muritorilor,
cea prea frumoasă cu firea şi cu totul neprihănită,
cea care din libanul feciorie sui
şi lumea ai umplut-o de bună mireasma mirului,
a cărui dulceaţă curgând pe lemnul cel amar, l-a îndulcit,
cea care în chip înfricoşat
ai încăput toată fiinţa Dumnezeirii,
dăruirea cea mai înaltă decât toată cinstea
şi podoaba cea preacinstită a tuturor bunătăţilor,
pat al lui Solomon,
pe care te înconjoară şaizeci de puternici,
adică glasurile Scripturii celei de Dumnezeu insuflate,
loc de lumină încăpător,
din care razele mântuirii au strălucit lumii,
uşă a lui Iezechiel care caută spre răsărit,
mărirea înfricoşatei iconomii,
sălăşluirea cea frumoasă
a dumnezeieştii împreună-pogorâri,
împăcătoarea lumii, curăţitoarea noastră,
adăpostirea darului celui prea dorit
al tuturor bunătăţilor,
cleşte de văpaie purtător care aduci rod preafrumos
şi preadulce măr cu bun miros,

trandafir dulce mirositor,
floare neveştejită, crin preaalb,
carte pecetluită, pe care nimeni nu poate s-o citească,
chipul cel nescris al fecioriei,
vederea proorocilor cea cinstită,
porfira cea de Dumnezeu ţesută,
împlinirea cea preavădită a toată proorocia,
gura netăcută a Apostolilor,
îndrăznire nebiruită a purtătorilor de chinuri,
întărirea împăraţilor, lauda preoţilor,
iertarea greşelilor, înduplecarea dreptului judecător,
scularea celor căzuţi, dorirea lumii,
zidirea a doua oară a sufletului şi trupului meu,
mântuirea mea, mângâierea mea, răcorirea mea,
dulceaţa mea, scăparea mea,
acoperământul, tăria, veselia, îndulcirea,
zidul, adăpostirea, îngrădirea cea tare,
arma, sprijinirea, slava, ocrotitoarea,
mijlocitoarea, alinarea, cercetarea,
fala, pacea, cântarea, bucuria,
binecuvântarea, ancora, îndestularea,
roua, încuviinţarea cea cinstită, sfinţenia,
mărirea , izbăvirea, mângâierea scârbelor mele,
luminarea şi sfinţenia sufletului meu,
izbăvirea de păcatele mele,
îndulcirea şi îmbunarea de la Dumnezeu
a sufletului meu,
picătură care izvorăşti pe Dumnezeu
în inima mea cea uscată,
făclia cea prea strălucită a sufletului meu celui întunecat,
îmbrăcarea goliciunii mele
încetarea suspinurilor, prefacerea primejdiilor,
înfrânarea, curăţenia, bărbăţia,
întreaga înţelepciune, podoaba faptelor bune,
slobozenia mea, limanul, comoara,

neguţătoria cea cu adevărat veşnică,
statornica pocăinţă, înălţarea, buna sănătate,
frumuseţea, tăria, buna sfătuire, priceperea, bucuria,
domnia mea, veselia mea, strălucirea mea,
către Dumnezeul meu neadormită şi cinstită
folositoare şi înainte-stătătoare,

Vezi credinţa mea şi dorirea mea cea după Dumnezeu,
şi ca una ce ai milostivire şi putere,
ca o Maică a lui Dumnezeu, Cel singur bun şi milostiv,
primeşte sufletul meu cel preaticălos!
Prin mijlocirea şi sprijinul tău,
învredniceşte-l părţii de-a dreapta
a Unuia-Născut Fiului tău
şi odihnei aleşilor şi sfinţilor Lui!

Nu am alt ajutor afară de tine, nici alt sprijin.
Spre tine nădăjduiesc, să nu rămân deşert!
Întru tine mă laud,
să nu-ţi întorci faţa ta de la mine,
nevrednicul robul tău,
pentru păcatele şi fărădelegile mele!
Căci ai voire şi putere
ca cea care pe unul din Treime, negrăit L-ai născut.
Ai cu ce să-L pleci.
Ai cu ce să-L înduplеci.
Ai mâinile cu care negrăit L-ai purtat.
Ai sânul cu care L-ai alăptat.
Adu-I aminte de scutece şi de creşterea cea din pruncie,
Amestecă-le pe ale tale pe ale Acestuia,
cu crucea, sângele, rănile,
prin care ne-am mântuit, prin care ne-am proslăvit.

Deci, să nu-ţi întorci ocrotirea ta de la mine,
ci ajută-mi şi acoperă-mă,

şi fii lângă mine întotdeauna,
căci îndatorat îl ai pe Dânsul Care a zis:
"cinsteşte pe tatăl tău şi pe mama ta!"
Şi cu mult mai vârtos Acela Care Însuşi
a vrut a Se număra printre robi,
va păzi darul şi porunca Sa către tine,
cea care I-ai slujit Lui la naştere spre izbăvire.
De aceea, Se şi bucură de rugăciunile tale,
Ca pe a Sa socoteşte slăvirea ta,
şi dator Se simte să împlinească cererile tale,
numai să nu mă treci cu vederea pe mine cel nevrednic,
nici, cerând eu, faptele mele necuviincioase
să curme mila ta cea nemăsurată.

Născătoare de Dumnezeu, numele meu cel preadorit,
nici un semn de biruinţă
nu este mai mare decât ajutorul tău.
Căci tu ai şters toată lacrima
de pe toată faţa pământului.
Tu zidirea ai umplut-o de tot felul de faceri de bine,
pe cele cereşti le-ai veselit,
pe cele pământeşti le-ai mântuit,
zidirea ai împăcat-o,
pe Ziditorul ni L-ai făcut milostiv,
pe îngeri i-ai plecat, pe oameni i-ai înălţat,
ai mijlocit între cele de sus şi cele de jos,
toate le-ai prefăcut şi le-ai schimbat preabine
în ce-i mai bun.

Prin tine deţinem
semnele cele nemincinoase ale învierii noastre.
Prin tine Împărăţia cea cerească
nădăjduim să o dobândim.
Pe tine ajutătoare spre mântuire te-am câştigat,
Pe tine mulţimea creştinilor te are zid prea tare.

Încuietorile raiului le-ai deschis.
Ne-ai făcut a călători la ceruri.
Cu Fiul tău şi Dumnezeu ne-ai împrietenit.

Prin tine singură, preacurată,
toată slava, cinstea şi sfinţenia,
de la Adam cel dintâi şi până la sfârşitul veacului,
Apostolilor, proorocilor, ucenicilor, Drepţilor,
şi celor smeriţi cu inima,
s-a făcut şi se face şi se va face.
Şi de tine se bucură, cea care eşti cu dar dăruită,
toată zidirea.
Şi eu pe tine mă bizuiesc,
pe tine cea care, cu adevărat, ai născut după trup
pe Dumnezeu adevărat,
Căruia se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea,
împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte,
şi cu Preasfântul şi bunul
şi de viaţă făcătorul Lui Duh,
acum şi pururea şi în vecii vecilor.
Amin.

Rugăciunea a cincea către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Întru tine, înainte-stătătoare şi ocrotitoare
şi mijlocitoare către Dumnezeu,
Cel ce S-a născut din tine,
întru tine tot neamul omenesc s-a fericit,
ocrotirea ta stă asupră-i,
numai pe tine te are scăpare şi sprijin,
ca una ce ai îndrăzneală către Dânsul.
iată, şi eu vin la tine cu suflet fierbinte,
necutezând a îndrăzni către Fiul tău.,
Mă rog să dobândesc mântuire
prin mijlocirea ta către Dânsul.
Să nu mă treci cu vederea pe mine, robul tău!
După Dumnezeu, spre tine mi-am pus toată nădejdea.

Să nu mă lipseşti de iubirea ta pe mine,
cel cu totul în primejdie
şi încercat cu prea mari chinuri.
ci, milostivă Maică a milostivului Dumnezeu,
miluieşte pe robul tău,

şi izbăveşte-mă de ştiinţa ce mă mustră pe mine,
şi viforul gândurilor domoleşte-l,
şi cuptorul dezmierdărilor stinge-l,
şi văpaia trupului potoleşte-o,
şi dorul meu către Fiul tău şi Dumnezeul meu aprinde-o,
şi dă temei tuturor simţirilor mele.
Nu da nici o intrare poftelor celor necuvioase.
Mă rog să mi se dea vreme pentru pocăinţă.
Să nu mă taie pe mine fără de roadă secera morţii
şi aşa să fiu dat focului.
Făclia cea stinsă a sufletului meu aprinde-o,
negura scârbelor mele risipeşte-o
ceata poftelor mele pătimaşe cu sosirea ta goneşte-o,
că mult poate rugăciunea Maicii
către Fiul Cel cu uşurinţă de-mpăcat.

Dă-mi lumină de pocăinţă,
du-mă către ziua umilinţei,
învredniceşte-mă să petrec restul zilelor vieţii mele
după bună-plăcerea iubitorului de oameni Dumnezeu.
Până voi fi în mult dureroasa această viaţă,
Păzeşte-mă, acoperă-mă, străjuieşte-mă.
înnoată cu mine atunci când înnot.
Călătoreşte cu mine atunci când călătoresc.
Acoperă-mă când dorm,
toate căile mele îndreptează-le.
Şi când mă voi duce din trup, stai lângă mine,
Iubitoare de bine, Stăpână,
alină-mi acea nesuferită suferinţă a trecerii la Domnul,

uşurează durerea mea,
povăţuieşte ticălosul meu suflet către veşnicele locaşuri,
ca să nu mă întâmpine pe mine vreo putere întunecată
şi-n adâncul iadului să mă tragă.
Milolstiv să-L văd pe Judecătorul.

Cu blândeţe căutând el către mine,
să mă izbăvesc de văpaia cea veşnică.

Prin tine mireasă a lui Dumnezeu,
să mă desfăt de Treimea raiului,
Împărăţia cerurilor să o dobândesc,
prin tine singurul sprijin al neamului omenesc,
cea care ai îndreptat căderea strămoaşei,
ocrotitoarea păcătoşilor, mângâierea celor mâhniţi,
răcorirea celor necăjiţi.
De tine fiind păzit,
totdeauna să te măresc şi să te fericesc.
Pe tine te fericesc toate neamurile,
Fecioară, Stăpână de Dumnezeu Născătoare,
Nădejdea tuturor creştinilor.

Goneşte de la mine, smeritul şi prea ticălosul tău rob,
trândăvia, uitarea, neştiinţa, lenevirea,
slava deşartă, preacurvia, sodomia, lăcomia pântecelui
şi toate gâdurile rele şi urâte şi stricate,
din inima mea cea ticăloasă şi zbuciumată
şi din mintea mea ce întunecată.
Din toate faptele mele cele rele slobozeşte-mă.
Stinge-mi cu totul văpaia patimilor,
că sunt neputincios şi ticălos.
Preaproslăvită eşti tu între toţi pământenii.

Mulţumesc ţie, Stăpână Născătoare de Dumnezeu,
şi te măresc şi te slăvesc pe tine,
că mi-ai dat a ajunge la sfârşitul zilei,
şi la noaptea aceasta,
în care mă rog solirii tale bine primite,
Preacurată, dă-mi iertare nebăgării de seamă şi lenevirii,
care m-au biruit până acum,
cu rugăciunile tale umple-mă de sârguinţă,

ca necurmat să mă îndeletnicesc
cu laudele tale cele dumnezeieşti,
şi cu cele ale Iubitorului de oameni,
Fiului şi Dumnezeului tău,
căci m-am izbăvit şi mă izbăvesc
de toate felurile de boale, de relele întâmplări,
de necazuri şi de primejdii sufleteşti şi trupeşti.

La tine cad eu ticălosul,
şi fierbinte strig cântare de mulţumire,
eu robul tău, pe care l-ai miluit,
ca cea ce eşti Maică a iubitorului de oameni Dumnezeu.
Bucură-te, prea Curată, cea care eşti cu dar dăruită.
Bucură-te preaneîntinată maică, Fecioară Doamnă,
Bucură-te Fecioară, slava oamenilor,
Bucură-te plinirea tuturor Proorocilor.
Bucură-te săvârşirea adunărilor Domnului.
Bucură-te pecetea aşezământului Lui.
Bucură-te împlinitoarea sfaturilor Lui.
Bucură-te arătarea tainelor Lui.
Bucură-te smulgerea celor ce rău huleau.
Bucură-te strângerea celor ce de mult erau despărţite.
Bucură-te întărirea celor împilaţi.
Bucură-te raza celor ce şed în întuneric.
Bucură-te înnoirea celor învechiţi.
Bucură-te curăţirea celor rătăciţi care au fost dezlegaţi.
Bucură-te lumina povăţuitoare a celor rătăciţi.
Bucură-te limanul şi acoperământul celor ce înnoată.
Bucură-te înainte-stătătoarea şi zidul celor din nevoi.
Bucură-te mântuire cu bun temei a credincioşilor.
Bucură-te darul cel prea nou şi dumnezeiesc.
Bucură-te Stăpâna tuturor pământenilor.
Bucură-te bucuria şi lauda îngerilor.
Bucură-te cea mai înaltă decât toate zidirile.
Bucură-te ceea ce eşti Maică şi roabă a lui Dumnezeu.

Bucură-te întru-totul binecuvântată în vecii vecilor.
Bucură-te pom cu bună umbră, Fecioară Doamnă,
dintru care toţi culegem roade:
cei ce le mănâncă se bucură şi nu mor.
Bucură-te Mariam, Maică Fecioară, Maică Mireasă.
Bucură-te frumuseţea podoabei celei femeieşti.
Bucură-te fiica cea înfrumuseţată a lui David,
Bucură-te masa darurilor celor tainice.
Bucură-te biruinţa Împăraţilor şi Dumnezeului meu.
Bucură-te fala Patriarhilor şi a purtătorilor de chinuri.
Bucură-te zidul celor ce te cheamă pe tine.
Bucură-te apărare şi acoperământ tare.
Bucură-te scaun prea fără de prihană al lui Dumnezeu.
Bucură-te singură Maică luminată a lui Dumnezeu.
Bucură-te pat preasfânt al lui Solomon.
Bucură-te ceea ce eşti mai cinstită
decât minţile cele nematerialnice.
Bucură-te dezlegarea păcatelor mele.
Bucură-te stăpâna neamului lui Adam.
Bucură-te sabie asupra răilor draci.
Bucură-te păzitoarea bunătăţilor celor nepovestite.
Bucură-te dare preaîndestulată a înţelepciunii.
Bucură-te mângâierea celor din primejdii
Bucură-te sprijinirea bogată a săracilor.
Bucură-te dăruitoarea tuturor bunătăţilor celor veşnice.

Tu eşti singura Stăpână,
povăţuitoarea mea de la Dumnezeu,
dumnezeiască rouă a arşiţei celei din mine,
picătură de Dumnezeu izvorâtoare a inimii mele uscate,
izvorâtoarea de a doua
a izvorului lacrimilor celor uscate,
spre curăţirea fărădelegilor mele,
făclia cea prea strălucită a sufletului meu întunecat,
Îndreptarea călătoriilor mele,

puterea neputinţei, îmbrăcarea goliciunii,
bogăţia sărăciei, tămăduirea rănilor nevindecate,
ridicarea lacrimilor, încetarea suspinelor,
uşurarea primejdiilor, dezlegarea legăturilor.
Auzi rugăciunile mele,
milostiveşte-te spre suspinele mele,
primeşte tânguirile mele,
miluieşte-mă şi pleacă-te spre lacrimile mele,
milostiveşte-te spre mine
ca o Maică a iubitorului de oameni Dumnezeu.
Caută şi pleacă-te către rugăciunea mea,
umple-mi dorirea mea cea însetată,
cercetează-mă pe mine, cel ce zac trupeşte şi sufleteşte,
izbăveşte-mă de spaima care mă tiranizează
şi cumplit mă luptă mereu, ziua şi noaptea,
şi îmi omoară ticălosul meu suflet.
Izbăveşte-mă de săgeţile lui veliar
şi de vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi,
umple-mă de dumnezeiasca dulceaţă,
îndată părtaş, mă arată al Cuvioşilor şi Drepţilor
cu bună mijlocirea ta cea către Dumnezeu.
Împreunează-mă cu robii tăi şi cu slujitorii tăi
în pământul celor blânzi, în Corturile cele cereşti,
În latura celor vii, întru desfătarea Sfinţilor.
Învredniceşte-mă pe mine,
dorirea tuturor, bucuria tuturor, dulceaţa tuturor,
ca împreună să mă veselesc cu dânşii.

Mă rog ţie întru bucuria cu adevărat nestricăcioasă
a Fiului Celui ce S-a născut din tine, a Împăratului,
mă rog ţie şi pentru camera cea de mire,
şi pentru Împărăţia cea nemărginită.
Aşa, Stăpână, scăparea mea, viaţa şi sprijinul meu,
arma şi fala mea, nădejdea şi tăria mea,
dă-mi ca împreună cu dânşii să mă îndulcesc

de nepovestitele şi neajunsele daruri
şi vistierii ale Fiului tău,
întru petrecerea cea cerească.

Tu ai şi puterea împreună alergătoare cu voinţa,
ca o Maică a Celui Preaînalt.
Pentru aceasta îndrăznesc, Doamna mea,
Să cred că nu voi fi lipsit în aşteptarea mea.
Ci să dobândesc ceea ce aştept, Mireasă dumnezeiască,
cea care eşti aşteptarea tuturor
care mai presus de cuvânt ai născut
pe Domnul nostru Iisus Hristos,
Căruia se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea,
în vecii vecilor.
Amin.

Rugăciunea a şasea către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Născătoarea Luminii celei neînserate,
mă rog, ia aminte la mine,
cela ce-ţi vestesc şi mă mărturisesc,
căci m-am înnoroit, m-am întinat
şi întunecat m-am făcut eu, ticălosul.
Pământul l-am pângărit, vai mie, ticălosul,
cu multele mele păcate, Stăpână.
Pentru aceasta strig acum asupra mea, suspinând,
către Judecătorul cel nemitarnic,
Care va aduce, vai mie, martori
cerul cu stelele şi soarele.

Furtuna gândurilor meie
mă cufundă în deznădăjduire.
Sufletul meu cu cutremur este ţinut,
aşteptând să scape de osândă.
Născătoare de Dumnezeu,
toată nădejdea mea spre tine o pun, eu desfrânatul.

Vezi cum faţa robuiui tău de toată ruşinea s-a umplut.

Măcar tu roagă neîncetat pe Acela pe Care L-ai născut,
să mă miluiască şi pe mine, nevrednicul.
Dezleagă-mi tu singură legăturile cele nedezlegate,
tu cea care pe Izbăvitorul L-ai născut lumii.
Pe mine, cel ce m-am înnegrit
şi întuneric m-am făcut,
cu lacrimile pocăinţei albeşte-mă.
Pe mine cel omorât de multă trândăvie,
ceea ce ai născut viaţa, înviază-mă.
Pe mine, cel ce m-am înstrăinat de Dumnezeu
şi de Sfinţii Arhangheli,
întoarce-mă la Dânşii, Născătoare de Dumnezeu.

E cu adevărat o minune înfricoşată,
cum de a răbdat păcatele mele Domnul,
cum de nu m-a pogorât deodată în fundul iadului,
de viu, pe mine ticălosul,
cum de nu a trimis de sus toiag sau sabie
să mă lovească?

Tu cu adevărat mi-ai dăruit viaţa cu rugăciunile, Stăpână,
căutând pocăinţa mea,
pe care însăţi dăruieşte-o mie, robului tău,
cea care eşti prea bună,
căci tu mi-eşti zid şi liman şi întărire.
Străluceşte-mi mie lumina dumnezeieştii tale feţe,
ca în miezul nopţii cântare de laudă să-ţi aduc.
Dăruieşte-mi umilinţa, Stăpână,
suspinări adevărate şi lacrimi.
spală întinăciunile mele cele sufleteşti,
dăruieşte-mi iertare desăvârşită,
ca una care eşti om de Dumnezeu purtător,
şi pe Dumnezeu purtător de om L-ai născut.

Să te văd pe tine în miezul nopţii,

nici nu se vor face,
nici au fost auzite vreodată.
Se învoieşte pătimaşa şi putreda
şi copilăresc-cugetătoarea mea minte
cu ziditorul răutăţii,
şi cu aceste închipuiri de păcate
vremea ticăloasei mele vieţi am cheltuit-o.,
Întru atâtea şi întru acest fel de răutăţi,
eu, nenorocitul, ţinut fiind,
către unele mai presus de fire şi prea dumnezeieşti,
către care cu adevărat şi îngerii doresc să privească,
mi-am propus să mă apropii, o, Stăpână.
Mă tem ca nu cumva ca un nevrednic,
precum acela care nu a fost îmbrăcat cu haină de nuntă,
după ce mâinile şi picioarele îmi vor fi legate,
să fiu aruncat în întuneric în loc de lumină.,
Şi în loc de împărtăşirea dumnezeiescului har,
să capăt osânda locuinţei întunericului
cea potrivnică mie.

Dar ce să fac?
Cu nevrednicie împărtăşindu-mă
din preaînfricoşatele Taine,
mă aştept să mă supun unor pedepse grele.
Neîmpărtăşit de acestea de multe ori rămân,
şi multă nevrednicie înainte punând-o,
în adâncul relelor căzând, defaim.
De aceleaşi chinuri, dacă nu şi mai mari,
vinovat mă fac.,
Deci, strâmte îmi sunt lucrurile
dinspre amândouă părţile.
Pentru aceea către tine alerg,
ajutorul cu totul nebiruit şi preatare cu adevărat.
Milostiveşte-te dar, Preacurată Stăpână, asupra mea.
Şi folosind îndrăzneala cea de Maică

către Fiul Tău şi Dumnezeu,
cere-mi lăsarea greşelilor celor strămoşeşti,
şi mai vârtos, cu adevărat, nu lăsa să fiu mistuit
în focul cel arzător şi luminător
al făcătoarelor de viaţă Taine,
ca una ce ai voinţa cu puterea împreună-alergătoare,
mai presus de fire.
Şi mă învredniceşte să mă curăţesc
şi să mă luminez prin împărtăşirea acestora.
Şi cealaltă vreme a vieţii mele cu pocăinţă,
cu curăţie,cu smerenie, povăţuieşte-mă să o trec,
în ceea ce priveşte lucrurile, cuvintele, gândurile
şi toate mişcările suletului şi ale trupului.

De-a pururea lângă mine fii de faţă,
Îndreptându-mă, ocrotindu-mă, povăţuindu-mă,
puterile cele potrivnice oprindu-le şi gonindu-le,
ca pe un rob, deşi netrebnic, al bunătăţii tale,
în tot chipul grijindu-mă şi păzindu-mă.
Aşa, Stăpână preabinecuvântată,
să nu întorci deşarte
nevrednicile şi prea ticăloasele mele rugăciuni,
ci şi în viaţa aceasta, de aici,
şi la ieşirea ticălosului meu suflet,
şi întru înfricoşata şi nemitarnica Judecată,
fii lângă mine, apărându-mă,
de toate cele potrivnice izbăvindu-mă.
Cu darul tău mă mântuieşte,
ca să te binecuvântez şi să te slăvesc.
Cu strălucirile tale mă luminează,
ca să dăm lauda, slava, închinăciunea
Preabunei şi Atotlucrătoarei şi Fericitei Treimi,
în vecii vecilor.
Amin.

Rugăciunea a şaptea către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Stăpână prealăudată şi preabună,
izvorul milei, adâncul iubirii de oameni,
apa cea vie, cea care iei partea păcătoşilor,
limanul celor înviforaţi,
cea care fără de sămânţă
pe Dumnezeu L-ai primit în pântece
şi te-ai învrednicit a te face Maica Lui.
Viţa cea adevărată, năstrapa cea de mană primitoare,
îndreptarea celor ce cad,
scăparea tuturor şi viaţa a toată lumea,
Să nu te îngreţoşezi de mine, păcătosul şi înverşunatul,
cel spurcat şi cel iubitor de curvie,
cel iubitor de tulburare,
cel lenevos cu socoteala, cu fapta, cu voirea,
care toată viaţa curvind mi-am cheltuit-o.
Ci, ca o Maică a lui Dumnezeu,
iubitoare de oameni şi milostivă,
ia-mi-o înainte şi primeşte rugăciunea mea,
pe care ţi-o aduc din întinatele mele buze,

fă-mi-L milostiv pe Judecătorul
cu bineprimitele şi preabunele tale rugăciuni
de adevărată şi preacurată Maică a lui Dumnezeu.
Deschide-mi îndurările
Preaiubitorului de milostivire, ale Fiului tău.
Roagă-te să treacă cu vederea greşelile mele.

Îndreptează gândul meu către pocăinţă
şi lucrător iscusit al poruncilor Lui, arată-mă.
Să nu mă laşi pe mine să fiu câştigul sau mâncarea
satanei, cel de suflete stricător.
Cu mijlocirea ta, înnoieşte-mă pe mine,
care de-acum cu multe păcate m-am învechit.
Viaţa mea zdrenţăroasă îndrepteaz-o.
Pe tine preabună mijlocitoare având-te,
fără prihană înaintea Judecătorului să stau
şi de chinurile cele înfricoşătoare să scap.
Să o şi dobândesc, roagă-L pe Făcătorul meu,
cea care eşti fără prihană.
Căci Lui I se cuvine slava, cinstea şi închinăciunea,
în veci. Amin.

Fecioară, Stăpână, Maica Domnului Iisus Hristos,
ştiu că necurat sunt şi pângărit,
şi spurcat, şi nevrednic,
că fărădelegile mele au covârşit capul meu,
înmulţindu-se mai mult decât nisipul mării.
Împuţitu-s-au şi au putrezit rănile sufletului meu
datorită multelor mele răutăţi.
Vin la tine pocăindu-mă
şi cad înaintea ta
şi îmi mărturisesc toate păcatele mele cele grele.
Pe tine Maica lui Dumnezeu de multe ori te-am mâniat,
întinându-mă cu necurăţiile mele.
Miluieşte-mă ceea ce pe toţi îi miluieşti,

cu iubirea ta de oameni.
Iartă-mă şi să nu mă lipseşti de iubirea ta, Stăpână,
Nici să-ţi întorci faţa ta de la mine,
şi să mă întorc deşert, vai mie, vai mie, de la tine.
Nu, Stăpâna mea,
să nu se bucure de mine vrăjmaşii mei
pentru aceasta, vai mie, vai mie!
Deşteaptă-mi gândul spre pocăinţă,
povăţuieşte-mă pe calea mântuirii,
pe care aflând-o şi călătorind pe ea,
să te am pe tine împreună-călătoare.

Cu povăţuirea ta mă voi mântui.
Aşa, Stăpână, Maica iubitorului de oameni Dumnezeu,
Dă-mi inimă zdrobită şi smerită,
umple ochii mei de lacrimi duhovniceşti,
luminează-i cu lumina solirilor tale
ca să nu adorm întru moarte.
Stropeşte-mă cu isopul milei tale şi mă curăţeşte.
Spală-mă cu darul tău în lacrimile mele
şi mai mult decât zăpada mă voi albi.
Aşa, Maica Domnului meu Iisus Hristos,
primeşte-mi această ticăloasă mărturisire şi rugăciune,
ocârmuieşte mintea mea,
şi cealaltă vreme a vieţii mele
nesmintită, întru pocăinţă o păzeşte.
Şi în vremea ieşirii din trup a smeritului meu suflet,
când în poartă voi grăi vrăjmaşilor mei, vai mie,
arată-mi-te atunci, Stăpână, cu ochiul tău cel milostiv
şi slobozeşte-mă de la marii cercetători
şi de la întrebători,
şi de la cumpliţii strângători de dăjdii
ai Stăpânitorului veacului acestuia.
Fii mie ajutătoare
şi pierde, atunci, toate zapisele păcatelor mele

şi mă du fără să fiu ruşinat, du-mă mântuit
la Divanul de judecată al Fiului tău,
şi al Tatălui celui fără de început,
şi al Preasfântului Duh,
al Uneia şi Începătoarei de lumină şi de o fiinţă
Treimi,Iubitoare de bine,
Maica Iubitorului de oameni şi milostivului Dumnezeu,
cea milostivă şi bună înduplecătoare
a Celui bun şi milostiv,
Fecioară, Stăpână, pleacă urechea ta
şi mă auzi din înălţimea slavei tale.
Graiurile mele auzi-le, preacurată.
Înţelege strigarea mea cea din adânc.
Ia aminte la glasurile cererii mele dureroase.
Ajutătoarea mea,
ceea ce mi-ai dăruit viaţă cu mijlocirea ta,
dă-mi cuvânt spre deschiderea gurii mele,
ca să vestesc măririle tale,
mai înainte de a mă duce din această lume.
Acolo, după ce mă voi duce de aici
şi după ce voi fi încuiat în temniţa cea amară,
nu va mai fi cu putinţă să mă mărturisesc.

Greşit-am, preacurată, greşit-am,
fărădelegile mele le cunosc
şi păcatul meu înaintea mea este totdeauna.
Caută spre această din urmă rugăciune a mea
spre mărturisirea robului tău.
Dă-mi mie izvoare de lacrimi pline de durere,
care să se facă scăldătoare curăţitoare
a întinatului meu suflet.
Spală-mi tina păcatelor mele.
Sădeşte întru inima mea cea de piatră
sfânta frică de Fiul şi Dumnezeul tău,
să intre ea întru cele din lăuntru ale mele,

prin ea mă voi chinui să nasc din durerosul meu
suflet, lacrimi curăţitoare,
şi se va naşte în mine duh mântuitor.

Norule al Soarelui celui prea luminos,
străluceşte lumina gândită peste mine întunecatul
şi peste mintea mea cea întinată.
Desfă şi goneşte negura cea groasă
a gândurilor mele cele necurmate,
ca întru alinare şi întru veselia
luminii, strălucirii şi cercetării tale,
să îţi jertfesc jertfa întreagă şi primită,
pe care am făgăduit-o Fiului tău şi Dumnezeului meu,
Care nu a venit să cheme pe drepţi la pocăinţă,
ci pe păcătoşi.
Prin mijlocirea ta,
şi pe mine nevrednicul să mă primească.

Mulţi sunt cei ce au păcătuit din veac,
preabună Stăpână,
mulţi cei ce au căzut, mulţi cei ce s-au întărâtat
şi nu au păzit poruncile Fiului tău,
dar nu este niciunul pe care să-l fi covârşit ca pe mine
mulţimea fărădelegilor făcute întru cunoştinţă,
deşi tot Aşezământul cel Vechi şi cel Nou
faptele bune ale drepţilor le-a trâmbiţat
şi necuvioasele lucrări şi fapte
ale păcătoşilor şi ale celor fărădelege
le-a vădit şi le-a mustrat.
Ci judecata cea din lăuntru a ştiinţei mele
mai greu decât toate se vede,
fiindcă poartă împrejur vrajba mai multor păcate,
Mai lesnicioase şi mai uşoare sunt
sarcinile relelor celor din veac păcătoşi,
precum şi osânda celui ce a greşit întru necunoştinţă,

decât a celui ce a păcătuit întru cunoştinţă.
Poruncă şi lege a avut Adam şi nu a păzit-o,
dar el încă nu avea în faţă, Preacurată,
Încercarea căderii şi osândirii altuia.
Însă eu, ticălosul, ce voi răspunde?
Cu adevărat nimic.
Căci ca un neînfrânat şi înverşunat
m-am sârguit a mă face rău,
şi pentru aceasta sunt fără de răspuns.
Decât toţi ticăloşii mai ticălos m-am făcut.
Decât cei din Adam. Decât Cain. Decât Lameh.
Decât cei ce fără de minte construiau turn.
Decât sodomiţii cei cheltuiţi cu foc.
Decât cei ce au pierit de potop în vremea lui Noe.
Decât osândiţii egipteni mai rău sunt osândit.
Decât toţi ticăloşii mai ticălos sunt eu.
Şi decât păcătoşii Noului Aşezământ
pe mine mă ştiu mai păcătos.

După ce m-am botezat, m-am întinat.
După ce m-am spălat, iarăşi m-am înnoroit,
Cinstit fiind cu vrednicia darului,
eu cu necinstea păcatului m-am îmbrăcat.
Darul cinului monahicesc l-am netrebnicit.
Deci care cuvânt şi vreme şi chip, oare,
îmi va fi de-ajuns spre curăţirea acestui fel de păcate?
Atâta este de nesuferit, Stăpână, noianul păcatelor mele.
Una ca aceasta este năvălirea relelor mele.

Ce să mă fac? Care cale să apuc?
Cea cerească este neumblată,
cea pământească strâmtă,
cea de sub pământ înfricoşătoare,
cea din mare oprită.
Vezi nevoie neaflată de minte,

vezi nedumerire nebiruită?
Primejdia cea silnică împuţinează-o.
Deşi organul cuvântului meu nu s-a deşertat,
Maica cea puternică a puternicului şi viului Dumnezeu,
dă-mi mână de ajutor, mie, celui lipsit!
Minunate fă spre mine milele tale!
Deşteaptă sufletul meu, zicându-i:
"Mântuirea ta sunt eu!"
Ajutătoarea şi sprijinitoarea mea eşti, Preacurată.
primeştre cererea nevrednicului robului tău!
Cred, Preacurată, că poţi să faci aceasta.
Mântuieşte-mă tu, calea cea nerătăcită
a celor ce se pocăiesc.

Arată mai minunate milele tale întru mine,
care sunt decât toţi mai zbuciumat şi mai ticălos,
Nădejdea mea, Stăpână Născătoare de Dumnezeu.
Tu cunoşti gândurile şi faptele mele,
şi neputinţa firii mele cele smerite.
Înaintea ta îmi pun sufletul meu
cel întinat cu multe păcate şi cu gânduri necuvioase.
Tu vezi, Stăpâna mea, zgaibele rănilor mele
şi cugetele mele cele rele.
Dăruieşte-mi vindecare,
vărsând peste ele picătura milostivirii tale
celei iubitoare de oameni.
Caută spre mine, Stăpâna mea, Născătoare de Dumnezeu,
şi fă mie blând şi milostiv
pe Fiul tău şi Împăratul tuturor,
Care va să arate înaintea îngerilor şi a oamenilor
gândurile şi faptele mele cele rele.
El te primeşte pe tine
ca pe o Maică iubitoare de oameni,
care pentru suflet deznădăjduit mijloceşti,
ca una ce eşti scăpare a păcătoşilor.

Pentru aceasta te-am pus pe tine
sprijin şi ajutor celor păcătoşi,
Fiul şi Dumnezeul tău,
Căruia se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea,
împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte,
şi cu Preasfântul şi bunul
şi de viaţă făcătorul Lui Duh,
acum şi pururea şi în vecii vecilor.
Amin.

Rugăciunea a opta către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Fecioară Stăpână, Născătoare de Dumnezeu,
mântuirea cea de obşte a neamului creştinilor,
ca o Maică nu ai încetat
în purtarea de grijă faţă de noi.
Ca o iubitoare de copii şi iubitoare de fii,
de-a pururea facerile de bine ni le dăruieşti,
şi ne mântuieşti, şi ne acoperi, şi ne păzeşti,
şi din primejdii ne slobozeşti, de ispite ne izbăveşti,
de mulţimea păcatelor ne liberezi.
Iar noi, pentru acestea, îţi mulţumim,
şi propovăduim darurile tale,
nu ascundem facerile tale de bine,
cântăm cu mare glas minunile tale,
purtarea ta de grijă o slăvim, pronia o mărim,
Ocrotirea ta o lăudăm, milostivirea o slăvim.

Aducându-ne aminte de toate câte ni le-ai făcut,
de darurile tale cele mari
şi de câte primejdii ne-am izbăvit prin tine,

ca o datorie această cântare de mulţumire îţi aducem,
deşi atât de nevrednică faţă de facerile tale de bine.
Ce ar putea fi, cu adevărat, vrednic de acestea?
Cu toate acestea, cutezând noi, te rugăm să te înduri,
să te milostiveşti asupra robilor tăi
şi să fii solitoare către Dumnezeul nostru,
Care din tine S-a născut,
ca să slăvim sfântul Lui nume,
al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh,
acum şi pururea şi în veci.

Vezi, o, Preasfântă Stăpână, Născătoare de Dumnezeu,
cu câte rele ne cuprinde pe noi
şi ne ţine vicleanul şi prearăul drac.
Iată, la patimi prea multe şi nepovestite
ne îndeamnă şi ne împinge pe noi.
Deci scoală-te şi să nu ne lepezi până în sfârşit.
Pentru ce îţi întorci faţa ta şi uiţi sărăcia noastră?
risipeşte pândirile celui rău şi viclean,
ucide pe cei ce ne luptă pe noi.
Cu mijlocirea ta, încetează urgia lui Dumnezeu,
ridicată asupră-mi pentru multele mele greşeli.
Ca, după ce vei adăuga şi pe aceasta
la multele tale faceri de bine,
să slăvim preasfântul nume
al Fiului tău şi Dumnezeului nostru,
împreună cu cel al Celui fără de început al Lui Părinte,
şi cu al Preasfântului şi bunului
şi de viaţă făcătorului Duh,
împreună fără de început şi Dumnezeu.

Stăpână, Născătoare de Dumnezeu,
Ceea ce ai născut pe Mântuitorul Hristos,
Dumnezeul nostru,
spre tine îmi pun toată nădejdea mea

şi pe tine mă bizui, ceea ce eşti mai înaltă
decât toate Puterile cereşti.
Păzeşte-mă, Preacurată, cu dumnezeiescul tău dar,
ocârmuieşte-mi viaţa, povăţuieşte-o
către sfânta voia Fiului tău şi Dumnezeului nostru.

Dăruieşte-mi lăsarea greşelilor.
fii mie scăpare, acoperământ şi sprijin,
du-mă de mână, pornindu-mă la viaţa cea veşnică.
Şi în ceasul morţii, Stăpână, să nu mă părăseşti,
ci grăbeşte spre ajutorul meu
şi din amara tiranie a dracilor răpeşte-mă,
că pe lângă voire ai şi putere,
ca o Maică bună a lui Hristos, Dumnezeul nostru.
Singură Stăpână, Născătoare de Dumnezeu,
eşti preaînaltă peste tot pământul.
Şi noi pe tine, Mireasă dumnezeiască,
cu credinţă te binecuvântăm,
cu dorire te cinstim şi cu frică ţie ne închinăm.
Pe tine de-a pururea te mărim, şi cu cinste te fericim,
Că tu eşti cinste a cinstirilor
şi laudă a laudelor
şi înălţime a înălţimilor.

Ci, O, Stăpână, mângâierea mea de la Dumnezeu,
rouă şi răcorire a arşiţii din mine,
picătura de Dumnezeu izvorâtoare
a inimii mele celei uscate,
făclia cea preastrălucită a sufletului meu celui întunecat,
povăţuirea nedumeririi mele, bogăţia sărăciei mele,
tămăduirea nevindecatelor mele răni,
ştergerea lacrimilor,
încetarea suspinelor, prefacerea primejdiilor,
Uşurarea chinurilor, dezlegarea legăturilor mele,
nădejdea mântuirii mele, auzi rugăciunile mele,

milostiveşte-te spre suspinurile mele,
primeşte tânguirile mele.
Milostiveşte-te spre mine
ca o maică a Iubitorului de oameni Dumnezeu.
Caută şi pleacă-te spre rugăciunea mea.
Împlineşte dorirea mea cea însetată
şi împreunează-mă cu cei de un neam şi împreună robi,
în pământul celor blânzi, în corturile drepţilor,
în ceata sfinţilor,
şi învredniceşte-mă pe mine,
ocrotitoarea tuturor, şi bucuria tuturor,
şi dulceaţa de care nu te mai saturi,
ca împreună cu ei să mă veselesc.
Acestea mă rog ţie,
întru bucuria aceea cu adevărat netâlcuită,
a lui Dumnezeu şi a Împăratului născut din tine.

Mă rog pentru a intra în cămara de mire cea netâlcuită,
şi întru desfătarea cea neîncetată şi fără de saţiu,
şi întru neînserata şi nemărginita Lui Împărăţie.
Aşa, Stăpâna mea, aşa, scăparea mea,
viaţa şi sprijinul, arma şi lauda,
nădejdea şi tăria,
dă-mi ca împreună cu sfinţii să mă îndulcesc
de nepovestitele şi necuprinsele daruri ale Fiului tău,
întru petrecerea cea cerească.
Căci ai Stăpână, ştiu că ai,
puterea împreună alergătoare cu voirea,
ca o Maică a Celui Preaînalt.
Pentru aceasta îndrăznesc.
Deci să nu rămân lipsit Doamnă preacurată,
în aşteptarea mea.
Ci, Mireasă dumnezeiască,
ceea ce ai născut mai presus de cuvânt,
să dobândesc Aşteptarea tuturor,

pe Domnul nostru Iisus Hristos,
adevăratul Dumnezeu şi stăpânul nostru,
Căruia se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea,
împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte,
şi cu Preasfântul şi bunul
şi de viaţă făcătorul Lui Duh,
acum şi pururea şi în vecii vecilor.
Amin.

Rugăciunea a noua către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Fecioară Stăpână, Preacurată de Dumnezeu Născătoare,
Doamna mea cea cu totul slăvită,
cea cu totul preabună,
cea mai înaltă decât Cerurile,
cea mai preacurată decât strălucirile,
decât razele, decât sclipirile soarelui,
cea mai cinstită decât heruvimii,
şi, cu neasemănare, mai proslăvită
decât toate oştile cele cereşti,
fala Apostolilor, propovăduirea Mucenicilor,
bucuria Cuvioşilor, strălucirea Pustnicilor,
cădelniţă de aur, sfeşnic de lumină purtător,
năstrapa care ai purtat Mana cea cerească,
adsevărata ladă a Legământului,
legea cea preadumnezeiască.
O, Rugule cel cu totul nears,
locul cel desfătat,
toiagul lui Aaron care a odrăslit.
Că toiag te-ai arătat cu adevărat,

şi floare ai pe Fiul tău,
Hristos adevăratul Dumnezeul nostru,
Dumnezeul şi Făcătorul meu.
Tu pe Dumnezeu Cuvântul după trup L-ai născut,
mai înainte de naştere fecioară fiind,
şi după naştere Fecioară rămânând.
Prin tine ne-am împăcat cu Fiul tău,
Hristos Dumnezeul nostru.
Tu eşti ajutătoarea păcătoşilor şi a celor fără de ajutor.
Tu eşti liman al celor ce sunt viscoliţi.
Tu eşti mângâierea lumii,
tu eşti sprijinirea sărmanilor şi izbăvirea robiţilor.
Tu eşti întărirea monahilor şi nădejdea mirenilor.
Tu eşti răbdarea văduvelor,
sprijinul şi acoperământul lor.
Tu eşti lauda fecioarelor, cununa şi veselia lor.
Doamnă, cinstită Stăpână, Împărăteasă Doamnă,
sub aripile tale acoperă-mă pe mine,
păzeşte-mă ca să nu se laude asupra mea satana,
ucigaşul de oameni,
şi să nu se înalţe asupră-mi pângăritul meu vrăjmaş.
Că tu, Preacurată, eşti limanul meu,
ajutătoare şi ocrotitoare,
şi altă scăpare afară de tine nu cunosc, Stăpână.

Rogu-te pe tine, Stăpână, cu multe lacrimi,
pentru păcatele cele multe ce le-am lucrat
să nu mă lepede Fiul tău cel preadulce,
Făcătorul şi Ziditorul meu.
Şi îţi cer ca să faci să vin întru Hristos,
şi să intru în curţile acelea ale sfinţilor,
unde nu sunt lacrimi, nici necazuri,
nici scârbă, nici moarte,
nici muncă, nici strâmtorare,
ci numai bucurie nesfârşită, desfătare a drepţilor,

şi veselie neîncetată, viaţă care nu are sfârşit,
răsfăţare şi bucurie, slavă şi strălucire.

Umple-mi gura de darul îndulcirii tale,
mişcă limba mea şi buzele mele,
spre a te lăuda pe tine cu suflet bucuros
şi cu inima osârdnică,
spre a cânta versurile de laudă îngerească,
aceea pe care Gavriil a strigat-o
către tine, Maică Fecioară.

Învredniceşte-mă pe mine robul tău, Fecioară
să mă izbăvesc de patimi şi de tot păcatul.
Risipeşte-mi tot gândul rău,
care de la diavolul, adeseori, năpădeşte asupră-mi,
ca să prăpăstuiască preaticălosul meu suflet
în tartarul iadului.
Izbăveşte-mă Preasfânta mea din cursele lui.

Dă-mi frică de Dumnezeu, Fecioară,
dragoste şi voire cuviincioasă faţă de Dumnezeu,
viaţă curăţită, dragostea cea către Domnul,
împreună şi către aproapele,
răbdare, smerenie, înfrânare, ajunare,
lacrimi de umilinţă curăţitoare,
aducere aminte de înfricoşate chinuri
şi întoarcerea din răutăţile
pe care le-am făcut eu, ticălosul.
Din voire, precum ştii, Maică Fecioară,
nu îmi este mie nădejdea de mântuire.
Mi-am stricat şi mi-am netrebnicit
sufletul şi trupul meu.
Din vârstă fragedă m-am făcut eu, ticălosul,
vas pângărit, netrebnic, stricat,
Cu totul am urmat lui veliar eu, ticălosul,

cu gândurile şi cu lucrurile
şi cu faptele cele necuvioase.
Până acum, o Fecioară,
cel urâcios mă trage la voile lui.
Vai mie, ticălosului,
mereu mă pândeşte prearăul şi vicleanul,
şi-mi trimite gânduri voitoare şi săvârşitoare de rău,
pe care nu pot să le sufăr.
Obicei rău am deprins, al păcatului,
şi deabia voiesc, cumva, a mă deştepta.
Jurăminte înfricoşate şi făgăduinţe fac eu, ticălosul,
din toată inima , înaintea Fiului şi Dumnezeului tău.
Zic: "Iartă-mi, Stăpâne, păcatele!"
şi mă făgăduiesc şi pun început bun,
să nu mai greşesc ţie, de-acum.

O, îndelungă răbdarea Ta,
Dătătorule de viaţă, Hristoase al meu!
O, cum suferă, Stăpână, induratul Fiul tău,
văzându-mi nebăgarea de seamă
şi jurămintele cele strâmbe,
minciuna cea fără de măsură, pe care o am eu, leneşul!
Că îndată după ce am pus început şi m-am făgăduit,
vai mie, pentru netemerea şi nebăgarea mea de seamă,
iarăşi m-am abătut şi cu cele mai rele
mă întinz eu, întinatul şi mincinosul.
Şi precum câinele, dacă se satură peste măsură, varsă
şi către a sa vărsătură iarăşi se întoarce şi aleargă,
aşa şi eu merg şi mă întorc la cele dinapoi,
nicidecum întru simţire venindu-mi eu, preaticălosul.
Încă şi întru deznădăjduire
de multe ori velitarul mă aruncă pe mine,
Preasfânta mea,
De aceea, ajută-mi, să nu mă laşi, Stăpână,
Să nu fac bucurie celui rău, Preacurată,

ci răpeşte-mă din mâinile vicleanului, meşter amăgitor.
Rob al Fiului tău fă-mă, Fecioară,
şi iarăşi vas de bună treabă al Preasfântului Duh,
Celui ce te-a umbrit pe tine
în vremile cele mai de pe urmă.
Şi mântuieşte-mă, Prealăudată,
precum voieşti şi precum ştii,
şi dă-mi ca să te slăvesc şi să zic din inimă:

Bucură-te cântarea heruvimilor şi lauda arhanghelilor.
Bucură-te pacea şi bucuria neamului omenesc.
Bucură-te raiule al desfătării.
Bucură-te pomul vieţii.
Bucură-te zidul credincioşilor,
limanul celor ce sunt în primejdie.
Bucură-te chemarea lui Adam.
Bucură-te izbăvirea Evei.
Bucură-te izvorul darului şi al nemuririi,
Bucură-te izvor pecetluit al Sfântului Duh.
Bucură-te biserică preadumnezeiască.
Bucură-te scaunul Domnului.
Bucură-te Curată, care ai zdrobit capul balaurului,
începătorul răutăţii, şi, legat, în adânc l-ai aruncat.
Bucură-te scăparea celor necăjiţi şi împilaţi.
Bucură-te izbăvirea blestemului,
prin care bucurie lumii te-ai arătat,
Fecioară prea fără prihană, prin naşterea ta.
Bucură-te Maica lui Hristos,
Fiul Dumnezeului Celui viu,
Căruia I se cuvine slava, cinstea, închinăciunea şi lauda,
acum şi pururea şi în vecii vecilor.
Amin.

Rugăciunea a zecea către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Fecioară Stăpână, Născătoare de Dumnezeu,
care pe Dumnezeu Cuvântul
după trup L-ai născut lumii, ştiu cu adevărat,
că nu este cu cuviinţă, nici după vrednicie,
ca eu, cel preadesfrânat, să privesc icoana ta
curată şi pururea Fecioară,
cea care şi trupul şi sufletul le ai curate şi neîntinate.
Cu dreptate este ca eu cel atât de preadesfrânat
să fiu urât şi lepădat de la bunătatea ta.
Pentru aceasta Dumnezeu,
pe Care tu L-ai născut, S-a făcut om,
ca să chemi pe cei păcătoşi la pocăinţă.
Primeşte mărturisirea mea aceasta, de acum,
a greşalelor mele multe şi grele,
şi o du la Unul-Născut Fiul tău şi Dumnezeu,
şi fă o rugăciune, ca să fie milostiv
spre ticălosul, vrednicul de jale sufletul meu.
Că pentru mulţimea fărădelegilor mele
sunt oprit a căuta către Dânsul

şi a-mi cere iertare.
Şi pentru acesta te pun pe tine
înainte-solitoare şi mijlocitoare,

Că de multe şi mari daruri îndulcindu-mă
de la Dumnezu, Ziditorul meu,
şi uitând de ele toate eu, ticălosul şi nemulţumitorul,
după cuviinţa pe care am arătat-o,
m-am alăturat dobitoacelor celor fără de minte,
şi m-am asemănat lor.

Sărac fiind de bunătăţi şi bogat de patimi,
de ruşine plin, de dumnezeiasca îndrăzneală lipsit,
de Dumnezeu osândit,
de îngeri plâns, de draci batjocorit,
de cunoştinţă mustrat, de faptele cele rele ruşinat,
mai înainte de moarte, mort fiind,
mai înainte de judecată, osândit,
mai înainte de chinurile nesfârşite, chinuit,
deznădejdea mă cuprinde.

Pentru aceea, ca la singurul sprijin prea fierbinte,
către tine scap, Stăpână Născătoare de Dumnezeu,
eu, cel ce-s dator cu o mie de talanţi,
eu, cel ce am cheltuit părinteasca avuţie
cu desfrânatele,
eu, cel ce am desfrânat mai mult decât Manase,
eu, cel ce mai mult decât bogatul
m-am făcut nemilostiv,
eu, robul cel îndrăcit cu gâtlejul,
eu, încăperea gândurilor celor rele,
eu, trezorierul cuvintelor celor urâte şi întinate,
eu, cel de toată necurăţia plin,
eu, cel de toată lucrarea cea bună străin.
Miluieşte smerenia mea, Preaneîntinată,

îndură-te spre neputința mea, Preacurată,
căci mare îndrăzneală ai
către Cel ce s-a născut dintru tine ca nimeni altul,
toate le poți ca o Maică a lui Dumnezeu,
ca cea care ești mai înaltă decât toate zidirile,
nimic nu-ți este ție cu neputință, de vei voi,
Numai să nu treci cu vederea lacrimile mele,
nici să urăști suspinele mele,
să nu lepezi durerea inimii mele,
să nu rușinezi așteptarea mea.
Ci cu rugăciunile tale cele de Maică
silind nesilită milostivirea
bunului tău Fiu și Dumnezeu,
învrednicește-mă pe mine,
ticălosul și nevrednicul robul tău,
ca frumusețea dintâi și de demult a sufletului meu,
iarăși să o dobândesc,
grozăvia pătimirilor să o lepăd,
să mă slobozesc de păcate,
să mă fac rob dreptății,
să mă dezbrac de întinăciunea dezmierdării trupești,
să mă îmbrac cu sfințenia curăției sufletești,
să mor lumii și să viez faptei bune.
Când călătoresc, împreună cu mine să călătorești.
Când înnot în mare, împreună cu mine să înnoți.
Când mă luptă pe mine dracii,
totdeauna tu să-i biruiești.
Când priveghez, să mă întărești.
Când dorm, să mă păzești.
Când mă necăjesc, să mă mângâi.
Când mă împuținez cu sufletul, să mă îmbărbătezi.
Când sunt slab, să mă întărești.
Când sunt nedreptățit, să mă izbăvești.
Când sunt clevetit, să mă dezvinovățești.
Când sunt în primejdie de moarte,

degrab să mă întâmpini,
şi înfricoşător vrăjmaşilor celor văzuţi şi nevăzuţi,
totdeauna pe mine să mă arăţi,
ca să cunoască toţi dracii,
care cu nedreptate mă tiranisesc,
al cui rob sunt eu.

Preasfântă Stăpâna mea, Născătoare de Dumnezeu,
auzi această preaticăloasă a mea rugăciune,
şi să nu mă ruşinezi pe mine în aşteptarea mea,
nădejdea tuturor marginilor pământului.
Fierberea trupului meu stinge-o,
viforul cel preasălbatic ce se ridică în sufletul meu,
din mânia cea fără de vreme, îmblânzeşte-l,
îngâmfarea şi trufia tinereţilor mele celor deşarte,
din mintea mea pierde-le.
Nălucirile cele de noapte ale duhurilor rele
şi asupririle cele din fiecare zi
ale cugetelor celor necurate,
din inima mea împuţinează-le.
Deprinde-mi limba mea să grăiască cele folositoare.
Învaţă ochii mei să vadă drept îndreptarea faptei bune,
picioarele mele fă-le să alerge fără de împiedicare
pe calea cea fericită a poruncilor lui Dumnezeu.
Mâinile mele găteşte-le să se sfinţească
şi cu vrednicie să se ridice către Cel Preaînalt.
Curăţeşte-mi gura, cu îndrăzneală să chem Tată
pe Dumnezeu Cel înfricoşat şi preasfânt.
Deschide-mi urechile, ca să aud simţitor şi gânditor,
şi să primesc cuvintele Sfintelor Scripturi,
cele mai dulci decât mierea şi decât fagurul,
şi să le împlinesc, întărit fiind de tine.
Dă-mi vreme de pocăinţă şi gând de întoarcere.
De moartea cea grabnică, liberează-mă,
De ştiinţa ce mă osândeşte, izbăveşte-mă,

Stai lângă mine când veni-va sfârşitul,
în vremea despărţirii smeritului meu suflet
de ticălosul acesta de trup,
acel nesuferit chin, micşorându-l,
durerea aceea negrăită, uşurând-o,
strâmtoarea aceea nemângâiată mângâind-o,
de întunecatele chipuri ale dracilor izbăvindu-mă,
din darea de seamă cea prea amară a vameşilor văzdului

şi de la stăpânitorii întunericului, scoţându-mă,
paloşele păcatelor mele celor multe, frângându-le,
lui Dumnezeu, iubit făcându-mă
fericitei stării Lui celei de-a dreapta
la înfricoşatul Divan, învrednicindu-mă,
de chinurile cele veşnice şi nesuferite, izbăvindu-mă,
bunătăţilor celor veşnice,
nestricăcios moştenitor făcându-mă.

Această mărturisire o aduc ţie,
Stăpână Născătoare de Dumnezeu,
lumina ochilor mei întunecaţi,
mângâierea sufletului meu,
nădejdea şi mântuirea mea, cea după Dumnezeu.
Cu blândeţe şi cu milostivire primeşte-o,
curăţeşte-mă de întinăciunea trupului şi a duhului,
învredniceşte-mă, în veacul acesta de acum,
fără de osândă să mă împărtăşesc
cu preacuratul Trup şi Sânge
al Fiului şi Dumnezeului tău,
iar în veacul ce va să fie,
de dulceaţa Cinei celei Cereşti,
de desfătarea raiului, de împărăţia lui Dumnezeu,
unde este sălăşluirea tuturor celor ce se veselesc,
Dobândind bunătăţile acestea,
să slăvesc în veacul veacului

**Numele cel plin de cuviință
al Fiului și Dumnezeului tău,
împreună cu al Celui fără de început al Lui Părinte,
și cu al Preasfântului și Bunului
și de viață făcătorului Duhului Lui,
acum și pururea și în vecii vecilor.
Amin.**

Rugăciunea a unsprezecea către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Fecioară Stăpână, Născătoare de Dumnezeu,
care pe Cuvântul Cel Unul-Născut al lui Dumnezeu,
pe Făcătorul şi Stăpânul a toată zidirea
cea văzută şi gândită,
pe Unul în Treime Dumnezeu, Dumnezeu şi Om,
mai presus de fire şi de cuvânt L-ai născut,
sălăşluirea dumnezeirii, încăperea a toată sfinţenia,
întru care a locuit trupeşte toată plinirea dumnezeirii,
cu bunăvoinţa lui Dumnezeu Tatăl
şi cu lucrarea Sfântului Duh,
cea care eşti mai înaltă şi mai covârşitoare
decât toată zidirea, fără asemănare încununată
cu împărătească şi de Dumnezeu încuviinţată vrednicie,
slava şi desfătarea şi veselia cea negrăită a îngerilor,
cununa împărătească a Apostolilor şi a Proorocilor,
bărbăţia cea mai presus de fire a mucenicilor,
pricina nevoinţelor lor, şi a biruinţei lor,
şi a încununărilor pentru lupte,
şi a răsplăţilor lor celor veşnice,

datorate cu cuviinţă lui Dumnezeu,
cinstea şi slava cea mai presus de cinste a Cuvioşilor,
povăţuitoarea cea nerătăcită a liniştii, învăţătoare,
uşa descoperirilor şi a tainelor celor duhovniceşti,
izvorul luminii, poarta vieţii celei veşnice,
râul nedeşertat al milei, marea cea nesfârşită
a tuturor dumnezeieştilor daruri şi minuni,

de tine avem trebuinţă şi pe tine te rugăm,
Maică cea preamilostivă
a Stăpânului Celui iubitor de oameni,
milostiveşte-te spre noi,smeriţii şi nevrednicii robii tăi!
Caută cu milostivire spre robirea şi smerenia noastră!
Vindecă zdrobiturile sufletelor şi ale trupurilor noastre!
Pe vrăjmaşii cei văzuţi şi nevăzuţi risipeşte-i!
Turn de tărie, armă de război, tabără tare,
şi voievod, şi înainte-luptător nebiruit,
fă-te nouă nevrednicilor, în faţa vrăjmaşilor noştri.
Arată spre noi, astăzi, milele tale
şi minunile cele de demult.
Arată vrăjmaşilor noştri celor fărădelege
că singurul Împărat şi Stăpân este Fiul tău şi Dumnezeu,
şi tu Născătaore de Dumnezeu,
cea care pe adevăratul Dumnezeu, după trup L-ai născut,
cu adevărat toate le poţi, şi ai putere să lucrezi
toate câte le voieşti, în cer şi pe pământ.

Dăruieşte, Stăpână, tuturor,
cererile cele spre folos fiecăruia:
celor bolnavi sănătate,
celor de pe mare, alinare şi ocârmuire,
cu cei ce călătoresc, împreună călătoreşte şi îi păzeşte.
Pe cei robiţi, de amara robie izbăveşte-i.
Pe cei scârbiţi mângâie-i.
Sărăcia şi orice altă necăjire trupească uşureaz-o.

Pe toţi îi izbăveşte de bolile şi patimile cele sufleteşti,
cu ocrotirea şi cu mijlocirile tale cele nevăzute.
Pentru ca bine şi fără de poticnire
săvârşind calea vieţii acesteia vremelnice,
bunătăţile cele veşnice, prin tine,
în Împărăţia cerurilor să le dobândim.

Pe credincioşii Împăraţii noştri,
cei cinstiţi cu înfricoşatul nume
al Unuia-Născut, Fiului tău,
cei care la darul şi ocrotirea ta nădăjduiesc
şi în toate te pun înainte, mijlocitoare şi apărătoare,
întăreşte-i asupra vrăjmaşilor
care năvălesc asupră-le nevăzut.
Risipeşte norul mâhnirii pus asupra sufletelor lor,
Răpeşte durerea sufletului lor,
dă-le strălucită inimă bună şi veselie,
aşează-le lor paşnică şi neîmpărechiată
stăpânirea şi împărăţia.
Izbăveşte Stăpână, cu solirile tale,
turma aceasta, care, mai ales, ţie-ţi este afierosită,
şi toată cetatea, şi laturile ei,
de foamete, de cutremur, de potop,
de foc, de sabie, de năvălirea celor de altă seminţie
şi de războiul cel dintre noi.
Şi toată urgia,
care cu dreptate este pornită asupra noastră,
întoarce-o, cu bună voirea şi cu darul
unuia-Născut Fiului şi Dumnezeului tău,
Căruia I se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea,
împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte,
şi cu Cel veşnic şi de viaţă făcător Duhul Lui,
acum şi pururea şi în vecii vecilor.
Amin.

CUPRINS

4500

Ediţie îngrijită şi diortosită de
Costion Nicolescu, după textul din
*Cuvintele şi învăţăturile
precuviosului părintelui nostru Efrem
Sirul, care se cuprind în a treia carte,*
Tipografia Naţională,
Bucureşti, 1926

Tipar: grupul drago print

TIPOGRAFIA FED Calea Rahovei 147,
sector 5 - Bucureşti; Tel.: 335.93.18; Fax: 311.33.75